

ADATOK A HALASTAVAKNÁL GYŰJTÖTT DANKASIRÁLYOK (LARUS RIDIBUNDUS) TÁPLÁLKOZÁSÁHOZ

Dr. Rékási József

Magyarországon a halgazdaságok száma az utóbbi két évtizedben rohamosan növekedett. Mesterséges halastavainkon nagy egyedszámban jelenlevő, sokszor nagy kolóniában költő, sokféle táplálékot fogyasztó dankasirályok sok problémát vetnek fel. Az újabb „madárkár”-viták tették szükségessé, hogy a Madártani Intézet kutatási programjába iktassa a tógazdasági dankasirályok táplálkozásvizsgálatát.

Vizsgálatunk célja e faj szerepének tisztázása az ivadéknevelés szempontjából, valamint az őszi lehalászások idején.

Korábbi hazai helyzet

Legjobb összefoglalót *Keve* (1962, 1964) munkáiban találunk. Hangsúlyozza, hogy a táplálkozásbiológiai vizsgálatoknál nagyon fontos a táplálkozás módjának az ismerete is. A halgazdaságok sokszor ezt nem veszik tekintetbe.

Figyelembe kell venni a madárgyűrűzési eredményeket is a táplálkozási vizsgálatoknál. Ősszel nagy tömegekben megjelenő dankasirályok a Magyarországtól É–ÉK-re fészkelő populációkból származnak. Ugyancsak a tudományos gyűrűzés igazolta, hogy a nálunk fészkelő dankasirályok nagy része a lehalászás idején már jórészt az Adriánál, Olaszországban található, tehát nem okoz kárt a tógazdaságainknál.

Papp (1954) szerint a halastavaknál a dankasirályok tápláléka 33%-ban halból áll. Ennek mennyiségét azonban a nyáron és ősszel a duplájának takarította.

Fekete (1955) hangsúlyozza, hogy a dankasirályok csak tavasszal és ősszel fognak halat, egyébként táplálékukat a szárazföldön keresik.

Lakatos (1913) könyvében a dankasirályt, mint halászati kártevőt írja le.

Chernel (1899) szerint főtápláléka többek között káros rovarokból, földigilisztákból áll. A költési időben apró halakat és dögöket eszik. A halastavaknál kisebb kárt tehetnek, de ez eltörpül a mezőgazdaságilag hasznos tevékenység mellett. *Chernel* 1901 tavaszán kb. 1000 dankasirályt figyelt meg, amint egy sáskagradációt szüntettek meg.

Csörgey (1909) köpeteket gyűjtött a velencei kolóniánál. A nagyon sok káros rovar és mezei pocok mellett csupán 4 apró halat talált. *Schenk-Vönnöcky* Csörgey részére gyűjtött és 1929-ben tette közzé további 100 köpetanalízis eredményét balatoni halastavakból. Valamennyi földipoloska maradványából állt, csak két esetben talált értéktelen, apró halat. *Csörgey* (1935)

állítja, hogy ahol dankasirály-kolónia van, a gabonapoloska-gradáció nem fejlődik ki.

Lovassy (1927) a gabonatóblák fölött Anisopliákat fogdosó dankasirályokat ír le. Ugyanakkor hangsúlyozza, hogy táplálékuk tavasszal és ősszel halból áll, de a kár elenyésző.

Homonnay (1938, 1944) a tavaszi alacsony vízálláskor a kopácsi tónál azt tapasztalta, hogy az apró halak kis helyen összezsúfolódtak, s az itt gyűjtött dankasirály egyedek gyomrában kizárólag halat talált. Az öregek sohasem hordtak fiaiknak táplálékot a halastavakból, hanem a környező szántóföldekről.

Tildy (1951) a szegedi Fehér-tó kutatóháza közelében a halastavak közepén cserebogárrajzást figyelt meg, közben a dankasirályok a cserebogarakat mind elfogdosták a levegőben.

Beretz (1954) ugyanabban a kolóniában a táplálékmaradványok között kizárólagosan cserebogár-maradványokat és -pajorokat talált. A költési időben a dankasirályok a mezőgazdasági földekről szerzik táplálékukat. Gyülekezésükkel a járványokat is előrejelzik a halgazdaságnak. Először 1958-ban figyelt fel a dankasirályok cseresznyefogyasztására. A néhány km-re levő szatymazi gyümölcsösökből szereztek táplálékukat.

Rékási (nyomtatás alatt) a fehér-tói kolóniában gyűjtött köpeteket s talált cseresznyemagot a káros rovarmaradványok mellett.

Ugyanitt *Festetics* és *Szijj* 7 gyomrot gyűjtött 1956. VII. 7-én. Kis halmaradvány mellett vízipoloskát, lótetűt, mezei tücsköt és növényi maradványokat találtak.

Sterbetz (1958, 1959, 1964, 1972) többek között a szegedi Fehér-tó halastavain és tiszántúli rizsföldeken végezte vizsgálatait a költési időben. Halat 33 esetben talált, összesen 37 egyedet. Csak egy esetben talált egy dankasirályt, amelyik 18 cm hosszú pontyot nyelt le, de ettől meg is fulladt. A halakon kívül kisemlőst, sok rovar, földigilisztát, cseresznyét, tojáshéjat, homokot és növénymaradványt is talált. Apajpusztán 1959. VIII. 30-án traktorekét követő ezernyi dankasirálycsapatból gyűjtött be egy példányt. Gyomrában 21 burgonyabogarat, 3 sáskát, rovar- és növénymaradványt talált.

Keve (1955) vizsgálatai során 143 gyomorban csupán 9 esetben talált puhatestűt.

Weisz 1932. III. 31. és IV. 3. között Budapest közelében gyűjtött dankasirályegyedek gyomortartalma kizárólag halcsontot tartalmazott. A dankasirályoknak nem volt alkalmuk a mezőgazdasági földekre kirepülni.

Keve (1974) 1956. V. 18-án a fonyódi halastónál gyűjtött 15 köpetet. A köpetekben a káros rovarok mellett 1 barna ásóbékát és kis halra utaló csontot talált. A dankasirályok a kűszök gyülekező helyeinél a nyílt víz egy pontján csapatokba tömörülnek a búbos vöcsökökkel, a szárcsákkal.

Jakab 1956. VI. 30-án 1 dankasirálygyomorban kevés halcsontot talált. A rétszilasi halastavon gyűjtött 1956. IV. 7. és IV. 22. között 3 gyomrot. Barna ásóbéka mellett, rovarokat és növénymaradványt talált kavics mellett.

Nagy a biharugrai gyomrokban: kevés halcsontot és rovarmaradványt, az 1958. III. 28., IV. 12., VII. 26-án gyűjtött gyomrokban halmaradványt és rovarmaradványt talált.

Udvardy (1960) 1943. XI. 21-én megfigyelte, hogy a Hortobágnál hirtelen téliesre forduló időben a 11. sz. lecsapolt tavon a pocsolyákban rekedt halak

a jégbe fagytak és több száz dankasirály gyűlt össze a prédára a szarkák, a dolmányos varjak, a nagy pólingok és nyole rétisas mellett.

Sterbetz (1966) megfigyelte, hogy a kora nyári időben rendszeresen bekövetkező tiszavirágrajzás néhány napos táplálékkonjunktúrát jelent a Sasér-rezervátum madarainak. Legfeltűnőbbben a dankasirályok és a kormos szerkők reagáltak és végigpásztázták a Tiszát.

A gyűjtések helye, anyaga és módszere

A gyűjtések és a megfigyelések helyei: szegedi Fehér-tó (46°20' – 20°05') XI., XII., XIII., és XIV. tóegysége, valamint a 2500 – 3000 pár dankasirály fészkelését biztosító Korom-sziget. Valamint a tömörkényi Csaj-tó (46°36' – 20°07') IV., V., VII., VIII., IX., X. és XI. tóegysége. A IX. tóegység biztosítja a 700 – 800 pár dankasirály fészkelését. A területek ökológiai jellemzőit Beretz (1955), Kárpáti (1950), Molnár (1979), Molnárné Asztalos Katalin (1974, 1978), Marián (1980), Sterbetz (1963) dolgozataiban találjuk meg, így azok ismétlésétől eltekintek. A szegedi Fehér-tóról összesen 20, a tömörkényi Csaj-tóról 13 dankasirály gyomoranalízisét végeztem el 1979-ben. A gyomortartalmak hónapankénti eloszlása az előbbi sorrendben: IV. = 4 + 8, V. = 11 + 5, X. = 5 + 0. Mint látható a Csaj-tóról csak tavasszal gyűjtött egyedek származnak.

A bromatológiai vizsgálatok eredményei

A felboncolt dankasirályok gyomortartalmának vizsgálatánál célul tűztem ki a táplálékként szereplő fajok pontos meghatározását (legalább génuszig), illetőleg az egyes táplálékfeleségek arányának megállapítását. Valamennyi gyomortartalmat 1 napi szárítás után gyógyszerári kézimérlegesen lemértünk. Az eredmények a következők: IV. hó, Fehér-tó = 0,34; 2,69; 0,06; 0,05; Csaj-tó = 0,19; 0,47; 0,08; 0,09; 0,64; 0,48; 0,25; 0,08; V. hó, Fehér-tó = 1,08; 0,40; 1,18; 0,02; 0,04; 0,07; 1,35; 0,13; 0,52; 0,07; 0,48; Csaj-tó = 0,26; 1,60; 0,03; 0,02; 0,17; X. hó, Fehér-tó = 0,12; 0,04; 0,17; 0,11; 0,75 g. Az egyik V. 19-i Fehér-tóról gyűjtött dankasirály csőréből 2 db 4 – 5 dkg-os *Rasbora sp.* szeméthal esett ki, a kiesett hal súlyát nem adtuk hozzá a gyomortartalom súlyához.

A gyomortartalmak értékelésénél az egyes tápláléknemek előfordulási eseteinek számát, valamint a darabszámot tüntettük fel. Az 1. táblázatban a szegedi Fehértó halastavak, a 2. táblázatban a tömörkényi Csaj-tó halastavairól gyűjtött dankasirályok növényi – állati táplálékának összesített eredménye látható.

1. táblázat

Table 1.

20 *Larus ridibundus*, Szeged – Fehér-tó

A táplálék neve Type of food	Előfordulási esetek száma No. of incidences	Darabszám Pieces
<i>1. Növényi táplálék</i>		
<i>Vegetable food</i>		
Phragmites sp. (levél)	2	3
Potamogeton sp.	1	13
Portulaca grandiflora	1	2
Bifora radians	1	1
<i>2. Állati táplálék</i>		
<i>Animal food</i>		
Otiorrhynchus sp.	5	19
Abramis brama	5	7
Carabus sp.	4	7
Chrysomelidae sp.	3	14
Curculio sp.	3	10
Geotrupes sp.	3	5
Alburnus alburnus	3	3
Harpalus sp.	2	5
Hydrophilidae sp.	2	4
Agriotes lineatus larva	2	3
Carassius carassius	2	2
Mus sp.	2	2
Microtus arvalis	2	2
Elaphrus riparius	1	4
Bembidion sp.	1	4
Cryptorrhynchus lapathi	1	3
Amara aenea	1	3
Rasbora sp.	1	2
Ephemeroptera sp.	1	2
Donacia simplex	1	2
Gryllotalpa gryllotalpa	1	1
Anomala sp.	1	1
Hydrous sp.	1	1
Cyprinus sp.	1	1
Pisces sp.	1	1
Eurygaster maura	1	1
Pisces sp. ikra	1	×
<i>3. Zúzóanyag</i>		
<i>Grinding material</i>		
Kavics	3	5
Iszap	2	×

2. táblázat

Table 2.

13 *Larus ridibundus*, Tömörkényi Csaj-tó

A táplálék neve Type of food	Előfordulási esetek száma No. of incidences	Darabszám Pieces
<i>1. Növényi táplálék</i> <i>Vegetable food</i>		
Juglans regia (bél)	1	3
Bolboschoenus sp.	1	1
<i>2. Állati táplálék</i> <i>Animal food</i>		
Odonata sp.	3	14
Harpalus sp.	2	8
Abramis brama	2	2
Alburnus alburnus	2	2
Geotrupes sp.	2	2
Dorcadion fulvum	1	9
Cleonus punctiventris	1	6
Aeschna sp.	1	5
Halipus sp.	1	4
Carabus sp.	1	4
Eurygaster maura	1	4
Notonecta glauca	1	3
Haltica sp.	1	3
Amara aenea	1	2
Otiorrhynchus ligustici	1	1
Microtus arvalis	1	1
Gryllotalpa gryllotalpa	1	1
Dorcadion aethiops	1	1
Dorcadion pedestre	1	1
Carassius carassius	1	1
Cassida sp.	1	1
<i>3. Zúzóanyag</i> <i>Grinding material</i>		
Kavics	1	3

Az eredmények összefoglaló értékelése

Állati táplálék

A halgazdaságok területéről gyűjtött gyomortartalmak tanúsítják, hogy a dankasirályoknak rendkívül változatos a táplálékuk. Huszonhét – huszonegy állati, illetve négy – kettő féle növényi táplálék volt a gyomrokban. A 33 dankasirály 18 esetben fogyasztott apró halat, összesen 21 db-ot és egy esetben

halikrát. Mivel a sirályokat mindkét halastónál nagy kolóniákból gyűjtötték, az eredmények jól általánosíthatók. A szezonális és a lokális különbségeket mindig figyelembe kell venni. Az 1. és a 2. táblázat összehasonlításából jól kitűnik a lokális különbség. Tehát még a két mesterséges halastó ugyanazon időszakában gyűjtött dankasirályok táplálékában is van különbség. Ha összevetjük a korábbi hazai irodalom eredményét saját vizsgálatainkkal, úgy a lokális és a szezonális különbség még jobban kidomborodik. A halastavaknál gyűjtött egyedek táplálékában eltolódást találtunk, a halfogyasztás megnövekedett. A két tógazdaságból gyűjtött dankasirályok halfogyasztását vizsgálva a következő szezonális és lokális eltérést kapjuk.

Fehér-tavon: áprilisban küszet egyszer, dévérkeszeget kétszer; májusban dévérkeszeget, pontyot, kárászt és Rasbora sp. szeméthalat egy-egy esetben, valamint halikrát is ekkor fogyasztottak egy esetben.

Csaj-tóról: áprilisban begyűjtött dankasirályok táplálékában dévérkeszeg két esetben, küsz és kárász egy-egy esetben fordult elő. A májusi gyomrokban csak egyszer fordult elő küsz. A Csaj-tóról csak a tavaszi időből származó vizsgálati anyagunk volt. Így az összehasonlításokat is csak a tavaszi aspektusra tehetjük a két tógazdaság között. A Csaj-tóról származó 13 dankasirály 5 esetben fogyasztott apró halat. Az elfogyasztott halak nagyságában a két tógazdaságból származó vizsgálati anyag alapján nem találtunk lényeges különbséget, ezért összesített eredményt adunk. 2–3 cm-es hal kétszer, 3–4 cm-es kétszer, 4–5 cm-es ötször fordult elő a csonttöredék, garatfogak, pikkelyek mellett. A 4–5 cm-es apró halak mind a Fehér-tóról gyűjtött vizsgálati anyagból, valamint a 2 db 4–5 dkg-os Rasbora sp. szeméthal és a halikra is innen származott. Az előbbiekből látható, hogy bár a halfogyasztás gyakorisága megnövekedett, de az elfogyasztott halak nagyságában a korábbi vizsgálatokhoz képest nem találtunk különbséget.

Kisemlősöket mindkét helyről gyűjtött egyedek gyomrában találtunk. Öt esetben 5 egyedet: *Mus sp.* (egér) 2 db, *Microtus arvalis* (mezei pocok) 3 db-ot.

Bár a vizsgálati anyag a halastavakról származik, mégis igen jelentős rovarfogyasztásuk is. A vízirovarok és lárváik mindkét halastónál számottevő táplálékforrást jelentenek a dankasirályok számára. A Csaj-tóról gyűjtött példányoknál a mezőgazdasági területekről származó rovarok aránya nagyobb volt. Mind a vízi, mind a mezőgazdasági területről származó rovarok a legkártékonyabb fajokból kerültek ki. Áprilisban a vízirovarok domináltak mindkét helyről begyűjtött egyedek táplálékában.

Növényi táplálék

Feltűnő kevés a növényfogyasztásuk mind faj-, mind az egyedszámot figyelembe véve. Összesen hét esetben 23 db növényi magot vagy zöld vízinövény levelét fogyasztották. A növényi táplálék zöme vízi- vagy vízkörnyéki növény magja. Csak két esetben fordult elő, hogy csak növényi táplálék volt a megvizsgált gyomorban. Vegyes táplálék esetén jól követhető a vízparti növény és a rajta élő rovar egy időben való táplálékszerzése. Még e kevés növényi táplálék esetén is van lokális eltérés.

Összefoglalás

A szegedi Fehér-tó és a tömörkényi Csaj-tó halastavairól begyűjtött 33 dankasirály táplálkozásbiológiai vizsgálatát végeztük 1979-ben. A dankasirály tógazdasági szerepét az ivadéknevelés és az őszi lehalászás idején vizsgáltuk. A bromatológiai vizsgálatokkal egyidejűleg állományfelvételt és a tavak takarmányozási és üzemi vízszintjének vizsgálatát végeztük. Mivel mindkét helyen nagy dankasirály-kolóniákból történt a begyűjtés, a kapott eredmények jól általánosíthatók.

Halastavaknál az ivadéknevelés és az őszi lehalászás idején a dankasirályok halfogyasztásának gyakorisága növekedett a korábbi vizsgálati eredményekhez képest. De csak a halfogyasztás gyakoriságát illetően van ez az eltolódás! Az elfogyasztott hal nagysága és mennyisége a korábbi vizsgálatokhoz képest nem változott.

A halastavak száma megnövekedett, a rovarvilág vegyszerezés következtében elszegényedett, és mégis a kizárólag halastavakról gyűjtött dankasirályok gyomrából sokféle rovar kerül elő. Mivel rovargradáció a vizsgált időszakban nem volt, így árpilisban és októberben inkább a halastavak rovarkártevőit fogyasztották nagyobb arányban. Májusban a szántóföldi, a mezőgazdasági kártevők domináltak a táplálékukban.

A nem vegyszerezett halastavak rovargazdasága nagy táplálékbizist jelent a dankasirályok táplálékában.

A káros kisemlősök fogyasztása is jelentős és megegyezik a korábbi vizsgálatok eredményeivel.

Vizsgálataink alapján kijelenthetjük, hogy a dankasirályok fészkelő kolóniáit a jövőben is védeni kell a halastavak mellett.

Irodalom — References

- Beretz P. (1954): A mocsárvilág madarainak szerepe a mezőgazdaságban. (Die landwirtschaftliche Rolle der Sumpfvögel.) Term. Társ. 113. 581–584. p.
- Beretz P. (1955): Újabb adatok a szegedi Fehértó madárvilágához. (Recent data on the birds of Lake Fehértó near Szeged.) Aquila. 59–62. 217–227. p.
- Beretz P. (1962): Adatok a dankasirály táplálkozásához. (Data on the Nutrition of the Black-headed Gull.) Aquila. 67–68. 1960–61. 216–217. p. (250.)
- Chernel, I. (1899): Magyarország madarai. (Die Vögel Ungarns.) Budapest. 830. pp.
- Chernel, I. (1901): Zur wirtschaftlichen Bedeutung der Lachmöwe. Aquila. 8. p. 296.
- Csörgey, T. (1935): Die Vogelfeinde der Getreidewanzen. Aquila. 38–41. 1931–34. 253–257. p.
- Fekete I. (1955): Halászat. (Fischerei.) Budapest. 232. pp.
- Glutz v. Blotzheim, U. – Bauer, K. – Bezzel, E. (1975): Handbuch der Vögel Mitteleuropas. Bd. 6. Akad. Verl. Wiesbaden. 840. pp.
- Homonnay N. (1944): Biologische Zusammenhänge im Tierleben des Überschwemmungsgebietes der Herrschaft Bellye. Albertina. 1. 13–33. p.
- Keve A. (1955): Die Conchylien-Aufnahme der Vögel. IV. Aquila. 59–62. 1952–55. 69–81. p.
- Keve A. (1962): Einige Angaben zur landwirtschaftlichen Bedeutung der Lachmöwe, *Larus ridibundus*, in Ungarn- Festschr. Vogelschutzwart f. Hessen, Rheinland-Pfalz und Saarland. 84–94. p.
- Keve A. (1965): Über die Lachmöwe. Der Falke. 12. Heft 3. 96–97. p.
- Keve A. (1974): Balaton sirályai. (Über die Laridae des Balaton.) Aquila. 78–79. 1971–1972. 107–132. p.
- Kárpáti I. (1950): Kultúrhatás a természetes táj vegetációjára. Annales Biologicae Szegediensis. 65–72. p.
- Lakatos K. (1913): A haltenyésztés szárnyas ellenei. (Geflügelte Feinde der Fischzucht.) Ungvár. 232 pp.
- Lovassy S. (1927): Magyarország gerinces állatai. (Die Wirbeltiere Ungarns.) Budapest. 895. pp.
- Marián M. (1980): A Dél-Alföld madárvilága, Szeged, pp. 258.
- Molnár L. (1979): Jelentés a Csaj-tó állapotáról és védett gerinces állatvilágáról. Kézirat. 1962–1979.
- Molnár L.-né (1977): A Csaj-tó madármozgalmi 1974-ben különös tekintettel a vízivad-ra. Kézirat. Hódmezővásárhelyi Állattenyésztési Főiskola.

- Molnár L.-né (1978)*: A Csaj-tó madármozgalmai. Kézirat. Szakdolgozat. Hódmezővásárhely. 74. pp.
- Papp A. (1954)*: Tógazdasági haltenyésztés. (Fischzucht in der Teichwirtschaft.) Budapest. 359 pp.
- Rékási J. – Sterbetz I. (1975)*: Adatok a Dél-Alföld természetvédelmi területei környékén telelő téli kenderikék (*Carduelis flavirostris*) táplálkozásáról. (Daten über die Ernährung von *Carduelis flavirostris*, die sich in zwei südöstlichen Naturschutzgebieten von Ungarn überwintern.) *Aquila*. 80 – 81. 1973 – 74. 215 – 220. p.
- Rékási J. (nyomtatás alatt)*: Adatok a dankasirály (*Larus ridibundus*) táplálkozásához. *Állattani Közlemények*.
- Schenk-Vönöczky, J. (1929)*: Madarak. 2. In *Brehm: Az állatok világa*. 9. (Vögel. 2. In *Brehm: Tierwelt*. 9.) Budapest. 420 pp.
- Sterbetz I. (1958)*: Tanúskodnak a sirálygyomrok. (Die Möwenmägen als Urzeigen.) *Halászat*. 5. 14. p.
- Sterbetz I. (1959)*: A halastavi sirályok védelmében. (Zum Schutz der Lachmöwen in Fischteichen.) *Halászat*. 6. 172. p.
- Sterbetz I.* The rise-planktation in Hungary and the Bird-life. *Aquila*. 69 – 70. Manuskript im Druck.
- Sterbetz I. (1963)*: A szegedi fehér-tavi tájváltozásokkal kapcsolatos madártelepülések. *Állattani Közlemények*. 50. 129 – 134. p.
- Sterbetz I. (1972)*: Vízivad. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest. 204 pp.
- Sterbetz I. (1964)*: Madarak burgonyabogár pusztítása. (Birds destroying Colorado Beetle.) *Aquila*. 69 – 70. 271 p.
- Sterbetz I. (1966)*: A tiszavirág mint madártáplálék. (The ephemeral day-fly as bird-food.) *Aquila*. 71 – 72. 1964 – 65. 232. p.
- Sterbetz I. (1978)*: Az agrárkörnyezet változásainak hatása a Kardoskúti Természetvédelmi terület állatvilágára. (Einfluss der Veränderungen der Agrarumwelt auf die Tierwelt des Naturschutzgebietes Kardoskút.) *Aquila*. 84. 1977. 65 – 81 p.
- Tildy Z. (1951)*: Fehér-tó Budapest. 75 pp.

Contributions to the nutrition of the black-headed gull (*Larus ridibundus*) collected near fish-ponds

J. Rékási

In recent years, the issue of damage done to fish-farms by the black-headed gull has been frequently debated in Hungary. In view of clearing up the conflicting interests of nature conservation and economy, stomach content examinations were carried out by the author with gulls collected in the fish-farm. He examined 33 birds in the fish-pond system Szeged – Fehér-tó and Csaj-tó in South-eastern Hungary. The results of observations are shown on tables indicating the kinds of food, frequency of occurrence and number of pieces of the various kinds of food.

Author's Address:
Dr. J. Rékási
Bácsalmás
Hősök tere 8.
H – 6430